ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΕΡΡΟΙΑΝ

Αγγελιαφόρος 8/ν. 20 10 Οκτ 1927

— **Ἡ ἀναχώρησις Μητροπολίτου κ. Σωφρονίου.**

ΒΕΡΡΟΙΑ— Χθὲς ἐν πρωτοφανεῖ συρροῇ κόσμου ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος ἡμῶν Μητροπολίτης κ.κ. Σωφρόνιος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τὴν ἀποχαιρετιστήριόν του λειτουργίαν καθ' ἣν ἐξεφώνησε συγκινητικώτατον λόγον καυτηριάσας τὰς γνωστὰς μεθόδους τῶν ἐπιτηδείων, οἵτινες οὐδὲ τὴν ἐκκλησίαν ἀφῆκαν ἀνέπαφον τῶν κομματικῶν των διαπλῶν καὶ ἐπιδιώξεων, ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ ζημίᾳ τοῦ ἠθικοῦ αὐτῆς γοήτρου καὶ κύρους. Ἡ ἐντύπωσις ἡ παραχθεῖσα ἐκ τοῦ λόγου τούτου ὑπῆρξε ἐκτάκτως ζωηρὰ προκαλέσασα ἰδιαίζουσαν συγκίνησιν εἰς τὸ κοινὸν Βερροίας, ὅπερ ἄκον ὑπεχρεώθη νὰ ἀποχωρισθῇ τοῦ σεβαστοῦ καὶ λατρευτοῦ Ποιμενάρχου του, ὅστις μέχρις τῆς 5ης μ. μ. ἐδέχετο ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ μεγάρῳ τὰ τέως πνευματικά του τέκνα πρὸς ἀποχαιρετισμόν, ὅστις ἔλαβε τὰς τελευταίας στιγμὰς ὄψιν λαϊκοῦ πραγματικῶς προσκυνήματος, ὅπερ παρ' ὅλην τὴν ραγδαίως πίπτουσαν ἐνταῦθα χιόνα καὶ ἐπικρατοῦσαν κακοκαιρίαν ἐσυνεχίσθη μέχρι τοῦ Σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ, ὅπου οἱ πάντες δακρύοντες κατευώδωσαν, εὐχήθησαν εἰς τὸν ἐπίσης μέχρις δακρύων συγκινηθέντα Ποιμενάρχην των ὅπως ἐγγὺς εἶναι ἡ ὥρα της εἰς τὸ μέσον πάλιν αὐτῶν ἐπανόδου του.

Εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον προσεφώνησε τὸν ἀπερχόμενον Μητροπολίτην ὁ ἰατρὸς τῆς πόλεώς μας κ. Χρῆστος Μ. Χατζημάμογλου διὰ τῆς κάτωθι προσλαλιᾶς.

«Δότε μοι Σεβασμιώτατε Δέσποτα τὴν ὑστάτην ταύτην στιγμὴν τῆς ἐν Βερροίᾳ παραμονῆς ὑμῶν, ὅπως ἀπὸ μέρους τῶν τέως πνευματικῶν σας τέκνων, τὸ ὕστατον προσεῖπω καὶ προσαγορεύσω ὑμᾶς· δότε μοι, ὅπως μετὰ τῶν θερμοτάτων προπομπίων λόγων διατυπώσω καὶ διατρανώσω πρὸς τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα, μετ' ἀφάτου ψυχικῆς ὀδύνης καὶ ἀγωνίας, ἐκθυτάτην τὴν συνέχουσαν ἡμᾶς θλῖψιν καὶ λύπην ἐπὶ τῷ ἀδοκήτως συντελουμένῳ σήμερον καὶ πραγματοποιουμένῳ παρ' ἐλπίδα ἀκουσίῳ ἀποχωρισμῷ ὑμῶν καὶ διακηρύξω ἐν ταὐτῷ τὸν ἀποτροπιασμὸν καὶ τὴν ἐκθηλον ἀγανάκτησιν πρὸς τοὺς ἐπιβαλόντας καὶ ἀξιώσαντας τὴν ἐντεῦθεν ἀντικανονικὴν, ἄδικον καὶ ἐκθεσμον ἀπομάκρυνσίν σας.

Ἦλθετε καὶ ἀπέρχεσθε, Σεβασμιώτατε Δέσποτα, πλὴν ὅμως τὸ ἅγιον ὄνομά σας, αἱ πράξεις σου καὶ ἡ ἔνθεος δρᾶσίς σου θέλουσι ζῇ καὶ διατηρῶνται ἐσαεὶ. εἰς τὰς καρδίας καὶ ψυχὰς πάντων τῶν κατοίκων τῆς τέως θεοσώστου ὑμῶν ἐπαρχίας.

Τὸ ἐνάρετον, τὸ ἠθικόν, φιλοχρήματον, τὸ ἀείποτε πρόθυμον καὶ ἄοκνον τῆς Χριστιανικῆς σου ψυχῆς, ἀρεταὶ καὶ προσόντα, ἅτινα κοσμοῦσι καὶ περιστρέφουσιν ὡς πολύτιμον διάδημα τὸ σεπτὸν μέτωπόν σου, εἶναι τὰ μόνα ὅπλα τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβαλλόμενα καὶ προβλεπόμενα καὶ σπανίως ἀτυχῶς σήμερον ἀπαιτούμενα προσόντα ἑνὸς Ἱεράρχου.

Πιστὸς τηρητὴς τῶν ἱερῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος ἡμῶν ὑποχρεώσεων, εὐσυνείδητος τοῦ καθήκοντος ἐκπληρωτὴς καὶ θιασώτης, ἐμμένων ἀκραδάντως καὶ ἀπαρασαλεύτως ἐν ταῖς παρίξις παραδοχαῖς, ἀήττητος πρόμαχος καὶ θεματοφύλαξ τῆς πατρίου ἡμῶν εὐσεβείας καὶ γλώσσης, φύλαξ καὶ φρουρὸς ἄγρυπνος τῆς Κοινοτικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας τῆς πόλεώς σας, ἀκάματος δὲ καὶ ἄοκνος τοῦ θείου λόγου κῆρυξ ἠγωνίσθητε κατὰ τὴν τριετῆν ἐνταῦθα Ποιμαντορίαν σας τὸν τραχὺν, σκληρὸν καὶ ἐπίμοχθον τῆς χριστιανικῆς ἀρετῆς ἀγῶνα καὶ ἐμοχθήσατε ὑπὲρ τῆς θρησκευτικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξυψώσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ τέως πνευματικοῦ σας ποιμνίου· διὸ καὶ δικαίως ὄφειλον σήμερον ταύτην στιγμὴν τοῦ ἀποχωρισμοῦ μας ἀκολουθεῖ καὶ συνοδεύει σας εὐγνωμοσύνη καὶ τὸ εὐχάριστον καὶ ἀγαπητικὸν ἀπάντων. —«Ὑπὲρ πάντα ἐλάμπευ ἡ πολιτεία σου, ὑπὲρ πᾶσαν ἀπόφασιν τὸ Μεγαλεῖον τῶν πράξεών σου.

Ἴσχυε, κατευοδοῦ καὶ ἀνδρείζου, κλέος τῆς ἐκκλησίας τῶν Βερροιέων κήρυγμα, Ἱεράρχα Σωφρόνιε.

Ἔγωσον διὰ τελευταίαν φορὰν τὰς σεπτάς σου χεῖρας, Ἅγιε Δέσποτα καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν τοῦ τέως πνευματικοῦ σας ποιμνίου.

Δεήθητε πρὸς τὸν πανάγαθον ὑπὲρ ὑγείας προόδου καὶ εὐημερίας τούτου.

Εὐχήθητε τέλος ὑπὲρ τῆς πλήρους τοῦ εὔγηρυ ἡμῶν ἀποκαταστάσεως καὶ ὅπως ἡ κραταιὰ τοῦ ὑψίστου χεὶρ εὐδοκήσῃ καὶ βοηθήσῃ ὅπως ἐξέλθῃ τοῦτο ἰσχυρὸν, ἀκμαῖον καὶ ἔνδοξον τῶν σημερινῶν αὐτοῦ δοκιμασιῶν καὶ ἀγώνων καὶ ὅπως ὁ ἐθνικὸς ἡμῶν στρατὸς ἡγούμενος καὶ αὖθις καλλινίκων ἀγώνων καὶ νέων θριάμβων καὶ ἐθνικῶν τροπαίων ἐπιτρέψῃ καὶ ἀνακεμφθῶσιν αἶνοι καὶ εὐλογίαι τῷ θεῷ τῶν χριστιανῶν εἰς ἁγίας καὶ πανσέπτους τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας τῶν κλεινῶν καὶ ἱστορικῶν τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ Κωνσταντίνου πόλεων, γένοιτο.

Τὴν Α. Σεβασμιότητα συνώδευσε μέχρι Θεσσαλονίκης τιμῆς ἕνεκεν ἐπιτροπὴ ἐγκρίτων πολιτῶν μας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΕΡΡΟΙΑΝ 40ν 8/νβ

ΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἐκ Βερροίας μᾶς ἀπεστάλη ἡ κάτωθι ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν κατὰ καθῆκον δημοσιεύομεν.

19 10 Οκτ 1927

Κύριε Διευθυντά,

Δὲν κατωρθώθη ἀκόμη νὰ συνέλθῃ ὁ λαὸς τῆς Βερροίας καὶ τῶν πέριξ κοινοτήτων ἀπὸ τὴν εἴδησιν τῆς μεταθέσεως τοῦ σεμνοῦ Μητροπολίτου μας καὶ μετ' ἀπορίας ἐπληροφορήθην ὅτι ὁ κ. Γενικὸς Διοικητὴς Μακεδονίας ἤξιωσε παρὰ τοῦ τέως Μητροπολίτου μας κ. Σωφρονίου νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Βέρροιαν πρὶν ἀκόμη κανονίσῃ τὰ κατ' αὐτὸν, πρὶν ἀποχαιρετήσῃ τὸ ποίμνιόν του, πρὶν διὰ τελευταίας ἀρχιερατικῆς λειτουργίας ὡς καὶ ἐπὶ Γουρκοκρατίας ἀκόμη εἰθίζετο, ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τῶν Χριστιανῶν του.

Μὴ ὑπέπεσεν ὁ Μητροπολίτης μας εἰς πταῖσμα ἢ ἡπαρουσία ἀπειλεῖ διασάλευσιν τῆς δημοσίας τάξεως; ἀλλὰ διατί μετατίθεται; διατί δὲν παύεται; διατί δὲν παραπέμπεται εἰς τὰ δικαστήρια;

Πρὸς τί ἡ τόση βία; ἐπρόκειτο περὶ ἐκδιώξεως ἐκ Βερροίας τοῦ Μητροπολίτου κ. Σωφρονίου ἢ τῆς τοποθετήσεως τοῦ κ. Πολυκάρπου;

Ἐνταῦθα εἶνε πεπεισμένοι ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοποθετήσεως τοῦ παρὰ τῶν γνωστῶν κύκλων ὑποστηριζομένου κ. Πολυκάρπου, διότι ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται πῶς τὴν ἐπαύριον τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως προσκλήθη καὶ ἐστάλη ἀμέσως, πρὶν ἀκόμη ἐνταφιασθῇ ὁ ἀποθανών, τὸ γνωστὸν περὶ διορισμοῦ ἔγγραφον καὶ ἐνεργείαις πάλιν τῶν γνωστῶν κύκλων μόλις ἐλήφθη τὸ ἔγγραφον τῆς μεταθέσεως αὐθημερὸν 26 Νοεμβρίου ὑπεγράφη καὶ αὐθημερὸν ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὰς 5 ἠπειλεῖτο ὁ Μητροπολίτης παρὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ὅτι θὰ ἐξωσθῇ βιαίως ἂν δὲν ἀναχωρήσῃ ἀμέσως.

Βλέπετε ὅταν πρόκειται περὶ προσωπικῆς ἱκανοποιήσεως οὔτε στιγμὴ δὲν παρέρχεται καὶ ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ ἀκόμη, κατὰ τὴν μετάβασιν εἰς Ζάκυνθον διὰ τὰς ἑορτὰς Φωσκόλου, ὑπογράφονται διατάγματα.

Ἡ ἀνωτάτη ἐνορειακὴ ἐπιτροπεία ἀρνεῖται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν διορισθέντα ὅλως εὑρίσκεται εἰς ἀγανάκτησιν καὶ δὲν γνωρίζομεν ποίας συνεπείας θὰ ἔχῃ.

Ἡ κατάπληξις δὲ τοῦ λαοῦ εἶνε μεγαλειτέρα ἀπὸ τὴν πολιτείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

ΒΕΡΡΟΙΑΚΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΕΡΡΟΙΑΝ

20 Ιουν 1927

— Ἡ ἀναχώρησις Μητροπολίτου κ. Σωφρονίου.

ΒΕΡΡΟΙΑ— Χθὲς ἐν πρωτοφανεῖ συρροῇ κόσμου ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος ἡμῶν Μητροπολίτης κ.κ. Σωφρόνιος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τὴν ἀποχαιρετιστήριόν του λειτουργίαν καθ' ἣν ἐξεφώνησε συγκινητικώτατον λόγον καυτηριάσας τὰς γνωστὰς μεθόδους τῶν ἐπιτηδείων, οἵτινες οὐδὲ τὴν ἐκκλησίαν ἀφῆκαν ἀνέπαφον τῶν κομματικῶν των διαπαλῶν καὶ ἐπιδιώξεων, ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ ζημίᾳ τοῦ ἠθικοῦ αὐτῆς γοήτρου καὶ κύρους. Ἡ ἐντύπωσις ἡ παραχθεῖσα ἐκ τοῦ λόγου τούτου ὑπῆρξε ἐκτάκτως ζωηρὰ προκαλέσασα ἰδιάζουσαν συγκίνησιν εἰς τὸ κοινὸν Βερροίας, ὅπερ ἄκον ὑπεχρεώθη νὰ ἀποχωρισθῇ τοῦ σεβαστοῦ καὶ λατρευτοῦ Ποιμενάρχου του, ὅστις μέχρις τῆς 5ης μ. μ. ἐδέχετο ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ μεγάρῳ τὰ τέως πνευματικά του τέκνα πρὸς ἀποχαιρετισμόν, ὅστις ἔλαβε τὰς τελευταίας στιγμὰς ὄψιν λαϊκοῦ πραγματικῶς προσκυνήματος, ὅπερ παρ' ὅλην τὴν ραγδαίως πίπτουσαν ἐνταῦθα χιόνα καὶ ἐπικρατοῦσαν κακοκαιρίαν ἐσυνεχίσθη μέχρι τοῦ Σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ, ὅπου οἱ πάντες δακρύοντες κατευώδωσαν, εὐχήθησαν εἰς τὸν ἐπίσης μέχρις δακρύων συγκινηθέντα Ποιμενάρχην των ὅπως ἐγγὺς εἶναι ἡ ὥρα τῆς εἰς τὸ μέσον πάλιν αὐτῶν ἐπανόδου του.

Εἰς τὸ Μητροπολιοικὸν Μέγαρον προσεφώνησε τὸν ἀπερχόμενον Μητροπολίτην ὁ ἰατρὸς τῆς πόλεώς μας κ. Χρῆστος Μ. Χατζημάμογλου διὰ τῆς κάτωθι προσλαλιᾶς.

«Δότε μοι Σεβασμιώτατε Δέσποτα τὴν ὑστάτην ταύτην στιγμὴν τῆς ἐν Βερροίᾳ παραμονῆς ὑμῶν, ὅπως ἀπὸ μέρους τῶν τέως πνευματικῶν σας τέκνων, τὸ ὕστατον προσείπω καὶ προσαγορεύσω ὑμᾶς· δότε μοι, ὅπως μετὰ τῶν θερμοτάτων προπομπίων λόγων διατυπώσω καὶ διατρανώσω πρὸς τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα, μετ' ἀφάτου ψυχικῆς ὀδύνης καὶ ἀγωνίας, βαθυτάτην τὴν συνέχουσαν ἡμᾶς θλῖψιν καὶ λύπην ἐπὶ τῷ ἀδοκήτως συντελουμένῳ σήμερον καὶ πραγματοποιουμένῳ παρ' ἐλπίδα ἀκουσίῳ ἀποχωρισμῷ ὑμῶν καὶ διακηρύξω ἐν ταὐτῷ τὸν ἀποτροπιασμὸν καὶ τὴν ἔκδηλον ἀγανάκτησιν πρὸς τοὺς ἐπιβαλόντας καὶ ἀξιώσαντας τὴν ἐντεῦθεν ἀντικανονικὴν, ἄδικον καὶ ἔκθεσμον ἀπομάκρυνσίν σας.

Ἤλθετε καὶ ἀπέρχεσθε, Σεβασμιώτατε Δέσποτα, πλὴν ὅμως τὸ ἅγιον ὄνομά σας, αἱ πράξεις σου καὶ ἡ ἔνδοξος δρᾶσίς σου θέλουσι ζῇ καὶ διατηρῶνται ἐσαεὶ εἰς τὰς καρδίας καὶ ψυχὰς πάντων τῶν κατοίκων τῆς τέως θεοσώστου ὑμῶν ἐπαρχίας.

Τὸ ἐνάρετον, τὸ ἠθικόν, ἀφιλοχρήματον, τὸ ἀείποτε πρόθυμον καὶ ἄοκνον τῆς Χριστιανικῆς σου ψυχῆς, ἀρεταὶ καὶ προσόντα, ἅτινα κοσμοῦσι καὶ περιστρέφουσιν ὡς πολύτιμον διάδημα τὸ σεπτὸν μέτωπόν σου, εἶναι τὰ μόνα ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβαλλόμενα καὶ προβλεπόμενα καὶ σπανίως ἀτυχῶς σήμερον ἀπαιτούμενα προσόντα ἑνὸς Ἱεράρχου.

Πιστὸς τηρητὴς τῶν ἱερῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος ἡμῶν ὑποχρεώσεων. εὐσυνείδητος τοῦ καθήκοντος ἐκπληρωτὴς καὶ θιασώτης, ἐμμένων ἀκραδάντως καὶ ἀπαρασαλεύτως ἐν ταῖς πατρίαις παραδοχαῖς, ἀήττητος πρόμαχος καὶ θεματοφύλαξ τῆς πατρίου ἡμῶν εὐσεβείας καὶ γλώσσης, φύλαξ καὶ φρουρὸς ἄγρυπνος τῆς Κοινοτικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας τῆς πόλεώς σας, ἀκάματος δὲ καὶ ἄοκνος τοῦ θείου λόγου κῆρυξ ἠγωνίσθητε κατὰ τὴν τριετῆν ἐνταῦθα Ποιμαντορίαν σας τὸν τραχύν, σκληρὸν καὶ ἐπίμοχθον τῆς χριστιανικῆς ἀρετῆς ἀγῶνα καὶ ἐμοχθήσατε ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξυψώσεως καὶ διαπαιδαγωγήσεως τοῦ τέως πνευματικοῦ σας ποιμνίου· δικαίως ὅθεν τὴν ἱερὰν ταύτην στιγμὴν τοῦ ἀποχωρισμοῦ μας ἀκολουθεῖ καὶ συνοδεύει ὑμᾶς ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ τὸ σέβας καὶ ἡ ἀφοσίωσις ἁπάντων. —«Ὑπὲρ χιόνα ἔλαμψεν ἡ πολιτεία σου, ὑπὲρ λίθον σάπφειρον τὸ Σύνταγμα τῶν πράξεών σου.

Ἴσχυε, κατευοδοῦ καὶ ἀνδρείζου, κλεινὲ τῆς ἐκκλησίας τῶν Βερροιέων καύχημα, Ἱεράρχα Σωφρόνιε.

Ὕψωσον διὰ τελευταίαν φορὰν τὰς σεπτάς σου χεῖρας, Ἅγιε Δέσποτα καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν τοῦ τέως πνευματικοῦ σας ποιμνίου.

Δεήθητε πρὸς τὸν πανάγαθον ὑπὲρ ὑγείας προόδου καὶ εὐημερίας τούτου.

Εὐχήθητε τέλος ὑπὲρ τῆς πλήρους τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἀποκαταστάσεως καὶ ὅπως ἡ κραταιὰ τοῦ ὑψίστου χεὶρ εὐδοκήσῃ καὶ βοηθήσῃ ὅπως ἐξέλθῃ τοῦτο ἰσχυρὸν, ἀκμαῖον καὶ ἔνδοξον των σημερινῶν αὐτοῦ δοκιμασιῶν καὶ ἀγώνων καὶ ὅπως ὁ ἐθνικὸς ἡμῶν στρατὸς ἡγούμενος καὶ αὖθις καλλινίκων ἀγώνων καὶ νέων θριάμβων καὶ ἐθνικῶν τροπαίων ἐπιτρέψῃ καὶ ἀναπεμφθῶσιν αἶνοι καὶ εὐλογίαι τῷ θεῷ τῶν χριστιανῶν εἰς ἁγίας καὶ πανσέπτους τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας τῶν κλεινῶν καὶ ἱστορικῶν τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ Κωνσταντίνου πόλεων, γένοιτο.

Τὴν Α. Σεβασμιότητα συνώδευσε μέχρι Θεσσαλονίκης τιμῆς ἕνεκεν ἐπιτροπὴ ἐγκρίτων πολιτῶν μας.